

عنوان مقاله:

تحلیل فرایندهای واجی فعل در زبان فارسی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

مهرزاد منصوری - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، با تحلیل فرایندهای واجی ستاک گذشته در زبان فارسی بر حسب میزان پیچیدگی و تعداد قاعده‌هایی که برای تبدیل به ستاک گذشته، بر ستاک حال آنها انجام می‌شود، این فعل‌ها را به انواع تک قاعده‌ای، دو قاعده‌ای، سه قاعده‌ای و چهار قاعده‌ای تقسیم کرده ایم. در هر یک از این دسته‌ها، یک قاعده، از نوع ساخت واژی ستاک گذشته و بقیه، قاعده‌های آوایی هستند. پژوهش حاضر، بیانگر آن است که علاوه بر عناصر واج شناختی مانند محدودیت واجی، محدودیت واج آوایی در خوشه پایانی و محدودیت خوشه و هسته‌ها، عنصر ساخت واژی نیز در شکل‌گیری ستاک گذشته، موثر است. این پژوهش، تعامل دو حوزه واج شناسی و ساخت واژه را نشان می‌دهد. در این جستار، نشان داده ایم که ستاک گذشته نشان‌دار، با افزودن عامل ماضی‌ساز- که به صورت اتمود می‌یابد- به دست می‌آید. با فرض کردن اَبه جای D در این پژوهش، در مواردی که ستاک حال به همخوان بی واک ختم می‌شود، از اعمال قاعده‌های بیشتر، جلوگیری کرده ایم. فرض جلوگیری از اعمال قاعده بیشتر، دارای توجیه اقتصادی است. این مقاله نشان می‌دهد که تقسیم فعل‌های فارسی به دو دسته بی قاعده و با قاعده، نامعقول است، تشکیل ستاک فعلی در همه فعل‌های فارسی، نظام مند و دارای قاعده است و تفاوت این فعل‌ها در تعداد و نوع قواعدی است که بر آنها اعمال می‌شود.

کلمات کلیدی:

ستاک گذشته، تعامل واج شناسی و ساخت واژه، فرایند آوایی، زبان فارسی، فعل، خوشه پایانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016823>

